

తను పరిచయ హేళికోండవరు తాతనన్న పూలేశ్ రాణీగే బరలు హేళిద్దరు. పూజే నంతర మాతనాదుపుదాగియూ కాఫి పుదిదు స్వల్ప హొత్తు కాయిరి ఎందూ తాత కేళికోండిద్దరు. నమ్మ వంతద యావోబ్బ వృక్షియూ పూలేశ్ స్వేషనో మెట్టిలన్న తుళించవరల్ల. పూలేశ్ స్వేషనో ముట్టలు తుళిదరే దిర్పు ఒతడే అన్నో నంబికే ఇత్తు నమ్మల్లి ఆగ. ఆదరే ఇనాస్సేక్కరో తుంబా కోవపదిద తాతన క్షే హిదియ ఎళ్లిద్ద. తాత ముగ్గరిచి బిద్దిద్ద. తాతన క్షే తరచికోణి హని రక్త కాణిసికోండిత్తు. హత్తిరదల్లే నింద్ద అణ్ణ ఏరాంజోయిరెడ్డిగే అదెంథ కోప బంతో కణాదల్లి బిద్దిద్ద గాదియ నోగదిం ఇనాస్సేక్కరో తల్లిగే ఎరదు బారిసిద్ద. అప్పె, ఇనాస్సేక్కరో హింవాగిబిట్టిద్దరు. అణ్ణ హిందుముందు నోడదే ఇనాస్సేక్కరన హింవన్ను భక్తుద హుల్లిన బణవేగే ఎళేదుకోండు బందు బేం హజ్జెబిట్టె రాత్రి బంబత్తు గంటియ హేళైగే బణవ లారిదు బూదియాిత్తు. అణ్ణ కోలన్న తేగదుకోండు బూదియిన్నోల్లి కేదిక్కరు. ఇనాస్సేక్కరన సణ్ణ మూళీయూ సిక్కిరలిల్ల. సాక్షేయుల్లద కారణి పూలేశరు కనిష్టే అణ్ణనన్న అరోస్ మాదలూ ఆగలిల్ల. అందినంద సుమారు మూవత్తు వషగాళ కాల యావ పూలేశ్ అధికారియూ ఒంచింటియాగి కు మనే కెడ కాలిట్టిరలిల్ల...” దంతకంటియొండన్న కేళికోండంతాిత్తు ననగే. రిసస్ మాడి బరలింద విశ్వనాథ వేములశాస్త్ర కేళిగిదు హేగిద్ద. తక్కణ నరసింహరెడ్డి నన్న ప్రక్కి బగి, “అణ్ణ నమ్మ హత్తిర బందు రిక్షేస్ ఇట్టిద్దారే. వేములశాస్త్రగే గొత్తుగబారదు...” మేల్లగే కేళిద్దరు.

“హేళి...” ఎందష్టే హేళిద్ద.

“నాళిద్దు ప్రతాపసింహరెడ్డిన విచారణగే జ్యేలినింద దిష్ట్క్ కోటోగే కరెదుకోండు హేగాలూరు. విచారణే ముగిదు అవనిగే సేంట్రల్ జ్యేలాదాఁ హేదరాబాదిన చంచలగూడ జ్యేలిగో, జెలాపల్లి జ్యేలిగో కాకుతూరై. పూలేశర హత్తిర అవనన్న అపరాధియాగి నిరూపిసలు విపరిత విఫిన్నోగలిఁ. జోతిగే ఆ జ్యేలు మినిస్సర్ ఇదానల్ల అవనిగే నమ్మ విగియెన్న కండరాగదు. నమ్మ అలెమనెయిల్ కేలసమాదిశోందు నాల్గు వషగిద్ద. చునావకలి సప్పోటో కూడ మాదిద్దివు. సువ్వరో నన్గా. ఆ క్షేత్రాలే ఒందిమ్ము అవనల్ల ఇల్ల. నమ్మ కుటుంబకే రాజకీయ మత్తు సకారి నౌకరియెందరే ఆగల్ల. బేరేయివరిగే క్షే ముగియోదు, మోస మాడోదు నమ్మ వంతద రక్తదల్ల అంటబిందిల్ల. చెలిపల్లి జ్యేలు కట్టిరువ పూతిక జాగ నమ్మదేఁ. చేంచలగూడ జ్యేలిగూ ఎరడకే దాన మాదిరువ పత్తువన్న ఇప్పాత్తు అణ్ణ ననగే తోరిచి కణ్ణేరిట్టురు. నమ్మ స్వేషిత క్షేష మనోహరగే హేళి ప్రతాపసింహరెడ్డిన ఎన్కోంటరో మాడిశబమదే. అవను జ్యేలినల్లి నరఖత్తు బదువుదన్న అణ్ణనిగే భరిసలు సాధ్యవాగువుదిల్ల. ఒందు సారి ప్రాణికోణదరే నమ్మ మనెయల్లి అవను హత్తియే ఇరలిల్ల ఎందు సమాధాన మాడిశోందు మహేం బిదుత్తేవే. జీటో ఆఫో స్వేచ్ఛ తించో జీటో ఆఫో మ్యోండా. నమ్మ కుటుంబద హేసరు ఎల్లూ బరబారదు. బేంగళూరిన అధః ఎకరే జమీనన్న నిమ్మ హేసరిగే దానపత్త మాడలాగిదే. అణ్ణన సహమాది బేంగళూరిన నిమ్మ అంస్కిగే మధ్యవ్యాప్త కోరియరో మాడలాయితు...” కేళగే హేగిద్ద వేములశాస్త్ర మేలే బరువుదరోందిగే నరసింహరెడ్డి మాతు నల్లింద్దరు.